

- Ще му се лъсне гъзът.
 Ще му се пукне дърво на главата.
 Ще му се чуе гласът.
 Ще му скрои кюлаф.
 Ще му спусне Господ със зюмбюл.
 Ще му съе на дъното ръпа.
 Ще налътиш на рунтави гърди.
 Ще намаже въжето.
 Ще намърим паритъ в' земята.
 Ще намъриш бачка си.
 Ще намърът Смаилова дупка (за турцитъ).
 Ще намъсим (размъсим) вълната.
 Ще настане утро, ще се яви разгелето.
 Ще носи с' ръшето вода.
 Ще ни станат хората маскара. Вместо: „Ще станем
 на хората маскара.“
 Ще облажи свѣтът с' едно яйце.
 Ще обръгне като цигански кон' на тъпан.
 Ще обърне къщата на долу с' керемидитъ.
 Ще опикаем дирек-я (за жени). — На Митрополи
 (Търново) имаши дирек, та ги биеха.
 Ще оплуе като котка в' армия.
 Ще остане като окълцан.
 Ще остане като мома без понедѣлник.
 Ще останем като риба на лъсата.
 Ще плачем за зелено парцалче, т. е. за турцитъ.
 Ще подмаже, т. е. не може да устои на което се държи.
 Ще пореве като бивол.
 Ще потрае ден' до пладнѣ.
 Ще поумѣе кога му закука кукувица на гробът.
 Ще пропѣе и наши-я пѣтел.
 Ще протече вода и на моята воденица.
 Ще прокопса, като гол гъз в' коприва.
 Ще прокопса, като мома в' Яничери.
 Ще прокопса, като синигер в' кратуна.
 Ще прокопса, като слѣпа коза в' трънъ.
 Ще прокопса, кога му израсте на гробът тръба.
 Ще прокопса, кога си види ушитъ (тилът).
 Ще прокопса, кога умрѣ.
 Ще прокопса а конский Великден', т. е. никога.